

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/541/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711207423
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1711207423.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti F. - K., R.. XX.XX.XXXX O. A. R.. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Moyzesova 2, pracovisko Senec, deti rodičov: K.. X. F., R.. XX.XX.XXXX, D. D., C. XX, zastúpenej Mgr. Marcelom Drgonom, advokátom, so sídlom AK Jesenského 2, Bratislava, a X.. O.. K. F., R.. XX.XX.XXXX, D. I., Š. XX, zastúpeného JUDr. Bronislavou Pavelkovou, PhD., advokátkou, so sídlom AK Dobrovičova 6, Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 16.09.2014, č.k. 12P/91/2011-634, jednohlasne, pomerom hlasov 3: 0 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 16.09.2014 č.k. 12P/91/2011-634 zamietol návrh otca na zníženie výživného, keď po vykonanom dokazovaní zameranom na zistenie odôvodnených potrieb maloletých detí ako aj zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, s následnou väzbou na vyhodnotenie zmeny pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný. Zmenu pomerov súd prvého stupňa zisťoval a vyhodnocoval ako na strane rodičov, tak aj maloletých detí. Na strane detí, pokiaľ ide o zmenu pomerov konštatoval, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k podstatnej zmene pomerov, a to nárastom potrieb detí, keďže za obdobie deviatich rokov, ktoré prešli od poslednej úpravy výživného sa zvýšili náklady detí v súvislosti so školou, záujmovou činnosťou, zdravotným stavom. Na strane otca za zmenu pomerov považoval pokles jeho príjmov, nakoľko všetky obchodné spoločnosti otca sa dostali do konkurzu, otec sám je v osobnom bankrote. V tejto súvislosti konštatoval, že otec pri podnikaní išiel do neprimeraného podnikateľského rizika, a to napriek tomu, že má súdom určené dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k dieťaťu z terajšieho manželstva, nehnuteľnosti, ktoré vlastnil darovaním previedol na iné osoby, speňažoval hnutel'ny majetok, ktorý vlastnil a splácal tým dlhy veriteľom, svoju vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil. Finančné prostriedky z predaja nepoužil na úhradu dlžného výživného, čím vážne ohrozil práva a právom chránené záujmy maloletých detí. Nestotožnil sa s argumentáciou otca, že nie je schopný prispievať na výživu maloletých detí sumou, ktorou sa v roku 2005 v rámci rodičovskej dohody zaviazal okrem iného aj z dôvodu, že v auguste 2012, kedy podľa vyjadrenia otca nemal žiaden príjem, bol ochotný prispievať na výživu detí, na každého po XXX,- eur mesačne. Od januára do októbra 2013 bol otec riadne zamestnaný s brutto príjmom XXX,- eur a od tohto dátumu vykonáva vysoko kvalifikovanú prácu za minimálnu mzdu. Súd prvého stupňa zisťoval aj životnú úroveň otca, pričom konštatoval, že otec v období, kedy si neplnil vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom je v osobnom bankrote, veriteľom dlhuje nemalé finančné prostriedky, na jeho životnej úrovni sa to prejavilo iba minimálne.

S poukazom na uvedené podľa názoru súdu, pokiaľ má otec prostriedky na svoj aktívny športový a spoločenský život, musí si svoje finančné záležitosti usporiadať tak, aby v prvom rade uhradil výživné na maloleté deti. Súd správanie sa otca v jeho zamestnaneckom prostredí vyhodnotil ako nedôveryhodné, otec sám opakovane uvádzal, že výkon jeho práce je vysoko kvalifikovaný, pracuje však za minimálnu mzdu u svojho príbuzného, ktorý je otcov veriteľ, manželka otca okrem riadneho pracovného pomeru vykonáva konateľku v tej istej spoločnosti bezplatne. Podľa názoru súdu je veľmi ťažko preniknúť do spleti rodinných a majetkových väzieb, ktorú otec od roku 2010 uskutočnil, avšak je nespochybniteľné, že životná úroveň otca nie je odrazom jeho oficiálnych a priznaných príjmov. Súd sa stotožnil s argumentáciou matky, že otec podniká všetky kroky k tomu, aby bol jeho príjem oficiálne na úrovni minimálnej mzdy, z ktorého dôvodu mu nemôže byť exekúovaný. Rovnako poukázal aj na dĺžku konania, t.j. na dosť dlhú dobu od podania návrhu v roku 2011 na to, aby otec dosahoval za vysoko odbornú prácu, ktorú vykonáva, taký príjem, aby bol schopný prispievať na výživu detí sumou, ktorá by pokrývala polovicu matkou skutočne vynaložených výdavkov na obe deti. V tomto prípade neobstoja iba tvrdenia otca, že si prácu hľadá, čo nie je potrebné, otec prácu má, vykonáva kvalifikovanú prácu zodpovedajúcu jeho vzdelaniu a odmena za túto prácu v spoločnosti príbuzného je neprimeraná. Súd takýto postoj otca vyhodnotil ako účelový a návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol. Vec právne posúdil podľa § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť v zmysle ním podaného návrhu na zníženie výživného, t.j. výživné na maloletého K. znížiť na sumu XXX,- eur mesačne a na maloletého A. na sumu XX,- eur mesačne od 21.02.2011. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa pri rozhodovaní dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodoval zaujatý sudca a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že nepredložil účtovné uzávierky spoločnosti, ktoré sú v konkurze. So súdom spolupracoval, označil u každej spoločnosti príslušného správcu konkurznej podstaty, takže ak súd doklady o účtovných uzávierkach potreboval, mal si ich vypýtať priamo od konkurzných správcoch. Súd prvého stupňa rovnako nesprávne vyhodnotil jeho majetkovú situáciu. Nech už bral na seba neprimerané podnikateľské riziko, jednoducho skrachoval, je ťažko posúdiť v prípade podnikateľa ako on „neprimeranosť rizika“. Situácia, keď niekto obchoduje v takom rozsahu ako on, môže na jednej strane priniesť obrovské zisky, na druhej strane vždy hrozí riziko, že skrachujete. Krach jeho firiem znamená pre neho ľudsky aj profesionálne úplný prepad, prišiel o majetok aj o strechu nad hlavou. S novou rodinou žije v dome, ktorý je predmetom dražby. Žiadne zavinenie na konkurze sa mu nepreukázalo, od krachu robí prakticky len na dlhy. Celú jeho ľudsku a morálne správnu snahu konajúci súd zničil, pretože na výživné, ktoré má teraz doplatiť peniaze nemá a nevie ich ani zohnať. Bude odsúdený pre neplnenie vyživovacej povinnosti, jeho osobný bankrot bude zamietnutý, lebo stále vytvára pohľadávky voči podstate, pôjde do väzenia a deti nedostanú žiadne výživné. Pritom pokiaľ peniaze mal, na deti riadne platil, podieľali sa aj na jeho vysokej životnej úrovni, ak môže, zoberie Martina aspoň na športové podujatia, čo mu v konaní ešte súd pripočítal na „vrub“. Pokiaľ syna bral na športové podujatia lístky a pozvania boli grátis. Potvrdenia o tejto skutočnosti doloží odvolaciemu súdu. Rovnako na hokej chodí zadarmo, na bezplatný golfový kurz bol pozvaný spoločnosťou z W.. Takisto lístky na ligu majstrov anglického mužstva K. B. mal zadarmo od bývalého obchodného partnera. Za nepochopiteľné považoval, že súd mu na jeho ťarchu pripočítal, že predal zbierku F. X a peniaze nepoužil na výživné. Zbierka F. X bola majetkom spoločnosti O., I.W.V., nie jeho, predal ju správca konkurznej podstaty a peniaze použil na úhradu dlhov spoločnosti, ktorej zbierka F. patrila. Za záver v rozpore s dokazovaním považoval aj tvrdenie súdu, že sa účelovo zbavoval nehnuteľností prevodom na blízke osoby, v spise sú dôkazy, že vrátil nezaplatený byt sestre, aby aj ten nebol postihnutý exekúciou a zvyšok jeho majetku, ako aj celý majetok jeho súčasnej manželky je postihnutý konkurzným konaním. Ďalší šokujúci záver je v argumentácii súdu, že mal prínos z predaja pozemkov v J. N. I., ktoré mal použiť na úhradu výživného. Tým, že je v osobnom bankrote aj ako fyzická osoba, pozemky v J. N. I. nepredával on, ale jeho konkurzný správca. Cestou právnej zástupkyne namietal aj zaujatosť konajúcej sudkyne, s poukazom na jej rozhodnutie v inej veci, v ktorej výživné znížila, hoci na to nebol dôvod, pričom v danej veci, keď po tom ako skrachoval a teda bol dôvod na zníženie výživného, takto nepostupovala, nevenovala sa ani pomerom na strane matky, naviac rozhodnutie v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a dostatočne neodôvodnila, čím porušila jeho práva na spravodlivý súdny proces.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletých detí a kolízny opatrovník maloletých detí, ktorí zhodne navrhli rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na to, že v čase rozvodu manželstva bol otec kvalifikovaným architektom s dlhoročnou úspešnou praxou, ktorý začal popritom podnikáť aj v iných oblastiach. S poukazom na uvedené považovala za potrebné poukázať na skutočnosť, že otec v konaní nepreukázal, prečo sa počas celej doby konania v oblasti architektúry, stavebníctva, realitného obchodu, resp. v oblasti predaja automobilov nedokázal zamestnať v primeranej pracovnej pozícii, na ktorú má dobré predpoklady, ktoré by mu umožňovali plniť vyživovaciu povinnosť. Otec v konaní nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že sa o prácu u nejakého zamestnávateľa uchádzal a že mu práca napriek jeho snahe nebola poskytnutá. Tvrdenie, že prácu nezohnal bol povinný preukázať a toto dôkazné bremeno v konaní neuniesol. Táto skutočnosť už sama o sebe značí, že otec nevyužíva na prospech výživy svojich detí všetky svoje zárobkové možnosti, ktoré má k dispozícii a preto súd jeho návrh na zníženie výživného správne zamietol. Podľa jej názoru otec je presne tým rodičom, na ktorého zákonodarca v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pamätal. Pokiaľ ide námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi, táto je nedôvodná, nie je známe, že by konajúca sudkyňa mala akýkoľvek vzťah k veci, k účastníkom, nevie ako s prejednávanou vecou súvisí postup súdu prvého stupňa rovnakej sudkyne a právnej zástupkyne otca v úplne inej veci. Pokiaľ ide o jej zárobkové a majetkové pomery, tieto súdu riadne preukázala, takisto preukázala výdavky spojené so starostlivosťou o maloleté deti. Je pravdou, že bola istý čas ochotná strpieť zníženie výživného od právoplatnosti rozsudku, tento názor však zmenila, nakoľko otec ani znížené výživné neplatil. Zdôraznila pritom, že od posledného rozhodnutia o výživnom prešlo 9 rokov, deti majú rozsiahle životné potreby a s tým spojené náklady. Vyživovaciu povinnosť k deťom si ona riadne plní, nerozumie ako súvisí s vyživovacou povinnosťou otca, o ktorej súd koná to, že žije s maloletými deťmi v rodinnom dome a akej značky má motorové vozidlo, mimochodom služobné, ktoré popri svojej práci používa aj súkromne. Rodinný dom, v ktorom s deťmi býva, nadobudla z vyporiadania BSM, otec nadobudol z vyporiadania BSM v rovnakej hodnote byt a kancelárske priestory v osobnom vlastníctve v centre I., ktoré však predal. V súvislosti s náhradným výživným považovala za potrebné uviesť, že toto je určené výhradne pre deti. Vyslovila názor, že otec sa svojim návrhom a prístupom v konaní zameriava skôr na špekulatívne prevody nehnuteľností na svojich príbuzných a vyhýbanie sa adekvátne ohodnotenej práci zodpovedajúcej jeho vzdelaniu z dôvodu, že nechce, aby mu príjem postihli exekútori v prospech jeho maloletých detí a veriteľov. Otec očividne robí všetko preto, aby jeho oficiálny príjem bol na úrovni minimálnej mzdy a tým sa vyhol exekúciám. Životná úroveň otca nie je odrazom jeho oficiálnych príjmov. Tvrdenia o jeho bezplatných výletoch na golfové turnaje v zahraničí a futbalové zápasy v O. sú zavádzajúce, nepravdivé. Je pozoruhodné, akých má otec dobrých priateľov z minulosti, ktorí mu financujú športový, kultúrny a spoločenský život vo V.I.P. zónach zahraničných klubov, pritom mu nikto z nich nepomôže nájsť si adekvátne honorovanú prácu, z ktorej by bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť k všetkým trom deťom. Pokiaľ právna zástupkyňa otca v odvolaní uvádzala, že jej klient nevie, ako si zabezpečiť finančné prostriedky na výživu svojich maloletých detí uviedla, že môže otcovi z vlastnej skúsenosti odporučiť každodennú poctivú prácu tak, ako to urobil aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Kolízny opatrovník maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu otca mal za to, že zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí. Otec maloletých detí má potenciál a príslušné vzdelanie k tomu, aby si našiel vhodné zamestnanie a plnil si tak vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté deti, súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takúto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletých detí, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či

a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre určovanie výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav tým, že svoje dokazovanie zameral na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletých detí, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých sú maloleté deti plne odkázané a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloleté deti, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava V rozsudkom z 05.05.2005 č.k. 12C/64/2004-42. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa je toho názoru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloleté deti.

Pokiaľ ide o zisťovanie rozhodujúcich skutočností právne významných pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného treba uviesť, že súd prvého stupňa v tomto smere vykonal rozsiahle dokazovanie zamerané na zistenie ako zárobkových a majetkových pomerov rodičov, tak aj odôvodnených potrieb maloletých detí, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania dôsledne vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, z ktorého dôvodu, keďže sa odvolací súd s názorom súdu prvého stupňa vysloveným v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil, na toto zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje.

Pokiaľ ide o dôvod odvolania otca, odvolací súd sa nestotožnil s názorom otca, že dôvodom zamietnutia jeho návrhu na zníženie výživného bolo nepredloženie účtovných uzávierok v obchodných spoločnostiach, v ktorých bol konateľom. Účtovné uzávierky sú súčasťou spisu, rovnako aj vyjadrenie správcu konkurznej podstaty S.. X.. C.W. R., z ktorých dokladov súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal. V konaní nebolo sporné, že obchodné spoločnosti, v ktorých bol otec spoločníkom a konateľom boli v konkurze, takisto, že na návrh otca bol na jeho majetok vyhlásený konkurz. Vo vzťahu k uvedenému súd prvého stupňa však konanie otca, v dôsledku ktorého došlo k zmene jeho finančných a majetkových pomerov vyhodnotil v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď prihliadol na neprimerané majetkové riziká, ktoré otec na seba vzal, rovnako prihliadol na zbavovanie sa majetku otca, nezmenenú vysokú životnú úroveň otca, príjem otca na úrovni minimálnej mzdy. Uvedené kroky otca vyhodnotil v neprospech otca konštatujúc, že životná úroveň otca nie je odrazom jeho oficiálnych a priznaných príjmov a ako taká nemôže byť súdom hodnotená ako dôvod na zníženie výživného na maloleté deti. S uvedeným názorom súdu prvého stupňa sa stotožnil aj odvolací súd. S tvrdením otca, že podnikanie prináša so sebou riziká možno súhlasiť, aj tieto však majú určitú hranicu, prekročenie ktorej súdy v konaní starostlivosti o maloleté deti v záujme ochrany práv maloletých detí výživou odkázaných na rodičov hodnotia v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine ako neprimerané riziká. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením otca, že súd prvého stupňa zamietnutím jeho návrhu na zníženie výživného zničil jeho ľudsky a morálne správnu snahu a pričínil sa o to, že pôjde do väzenia, keďže doposiaľ určené výživné nemá z čoho platiť. V tomto smere ako súd prvého stupňa tak aj odvolací súd hodnotil konanie otca, a to od podania návrhu, t.j. od 21.02.2011 do rozhodnutia súdu prvého stupňa, t.j. do 16.09.2014, pričom odvolací súd konštatuje, že otec v priebehu konania nepreukázal, že by napriek zložitej finančnej situácii, v ktorej sa ocitol, mal snahu o získanie zamestnania s príjmom, ktorý by zodpovedal jeho vzdelaniu, odbornosti, praxi, a to ako v oblasti architektúry, tak aj podnikania s poukazom na rozsiahly predmet podnikania podľa výpisov z obchodného registra jednotlivých obchodných spoločností, najmä za situácie, že išlo o podnikateľa, ktorý podľa jeho vlastného vyjadrenia zamestnával viac ako 100 zamestnancov a dosahoval obrat až takmer miliardu korún. Podľa obsahu spisu otec v roku 2011 robil dva projekty za XXXX,- eur, v roku 2012 predložil súdu dve zmluvy, okrem toho na pojednávaní dňa 28.08.2012 uviedol, že pracoval na jednom projekte, za ktorý do augusta 2012 mal vyplatených XXXX,- eur, nemal to zmluvne podchytené, nevedel, že projekty má robiť na základe zmluvy, podľa jeho názoru zmluvy môžu byť aj ústne. Vychádzajúc z uvedeného vyjadrenia otca odvolací súd má

za to, že otec aj v roku 2011 aj v roku 2012 dosahoval príjmy najmä za projekčnú činnosť, tieto sa však neodzrkadlili v jeho oficiálnych dokladoch o príjme z dôvodov uvedených samotným otcom, t.j., že išlo o práce bez zmluvy. Od 01.01.2013 sa otec zamestnal vo firme O. C., podľa pracovnej zmluvy na pozícii manažéra predaja pre veľkoodbery za mzdu XXX,- eur mesačne podľa mzdového dekrétu. Podľa vyjadrenia otca však v uvedenej spoločnosti pracoval na projekte prestavby (bez bližšej špecifikácie), v dôsledku čoho je otázne, za akú prácu otec dostával mzdu, keďže prakticky vykonával prácu odlišnú od dohodnutého druhu práce podľa pracovnej zmluvy. Dňa 15.10.2013 došlo k skončeniu pracovného pomeru dohodou, od 16.10.2013 otec uzavrel pracovný pomer so spoločnosťou C., I..W..V.. na dobu neurčitú, na pozíciu projektového manažéra vo firme, kde je spoločníkom jeho manželka. Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti C., I..W..V.. je zrejmé, že uvedená spoločnosť od 25.10.2013, t.j. po nástupe otca má v predmete činnosti aj prípravné práce k realizácii stavby, uskutočňovanie stavieb a ich zmien, dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, vypracovanie dokumentácie a projektu jednoduchých stavieb, drobných stavieb a zmien týchto stavieb - stavebná časť, výkon činnosti vedenia uskutočňovania stavieb na individuálnu rekreáciu, prízemných stavieb a stavieb zariadenia staveniska ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300 m² a výšku 15 m, drobných stavieb a ich zmien. Je zrejmé, že otec uvedenú projekčnú a stavebnú činnosť v predmetnej spoločnosti aj reálne vykonáva, ide o vysoko odbornú prácu za príjem, podľa potvrdenia spoločnosti C., I..W..V.. vo výške XXX,XX eur mesačne. Takéto konanie súd prvého stupňa správne vyhodnotil ako snahu otca oficiálne znížiť príjem, a to až na hranicu minimálnej mzdy, najmä z dôvodu prebiehajúcich exekúcií, ktoré kroky otca vyhodnotil ako účelové. Takéto konanie otca aj odvolací súd vyhodnotil v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, podľa ktorého zákonného ustanovenia na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkové prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. V danej prejednávanej veci zo strany otca je evidentná snaha znížiť jeho príjem na čo možno najnižšiu hranicu, preto v záujme ochrany práv maloletých detí aj odvolací súd aplikoval ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré umožňuje súdu neprihliadať len na príjem, ktorý oficiálne otec dosahuje, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň vzdelania, jeho zameranie, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce a pod.). K tvrdeniu otca, že si prácu hľadá a že sa zúčastňuje výberových konaní treba uviesť, že v tomto smere otec v konaní žiaden dôkaz neprodukoval. Otec rovnako nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by na športové podujatia (golfový kurz v W., O. Q. K., hokej a pod.) mal lístky, permanentky alebo pozvania grátis, a to napriek tvrdeniu v odvolaní, že ich obratom doloží. Za tejto situácie odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že životná úroveň otca sa nezmenila, resp. nie je odrazom jeho oficiálnych príjmov a ako takú ju pri rozhodovaní aj hodnotil.

Pokiaľ ide o námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyni, táto bola vznesená až po rozhodnutí vo veci samej, naviac tým, že odvolací súd vec meritórne prejednal a rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, na dôvod uvedený v námietke zaujatosti neprihliadol. Záverom odvolací súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že otec v návrhu z 21.02.2011 žiadal o zníženie výživného ako dočasné riešenie, v priebehu konania ako matka, tak aj súd čiastočne akceptovali zložitú finančnú situáciu otca, v súčasnej dobe, t.j. ako v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, tak aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu však treba konštatovať, že otec svoju zložitú finančnú situáciu nerieši v prospech maloletých detí, keď jeho oficiálny príjem od roku 2011 klesol na hranicu minimálnej mzdy.

S poukazom na uvedené, rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.